

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/264/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

42/2014. (II. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ (akit az eljárás későbbi szakaszában meghatalmazott képviselő képviselt) 2013. április 12-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. február 25-én – dr. Kozma Ákos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos, egy dél-koreai állampolgár, 2013. április 12-én elektronikus úton terjesztette elő panaszát egy 20 nappal korábbi rendőri támadással kapcsolatosan. Beadványához hangfelvételeket is csatolt, valamint egy levelet, melyet az Európai Unió Bizottságának küldött meg 2013. április 4-én, és amire 2013. április 5-én kapott választ.

a) A Bizottságnak megküldött levelében a panaszos kifejtette, hogy ritka gyomorrákjának pontos diagnosztizálása érdekében érkezett Magyarországra. Mivel ellopták a pénztárcáját, 2013. március 21-én Ny. városba ment, hogy utazási csekkjeit beváltsa a helyi bankban. A banki alkalmazott azonban megtagadta a csekkek beváltását. A panaszos megkérte az alkalmazottat, hogy hívják fel az American Express magyarországi képviselőjét a probléma megoldása érdekében, a kérésnek azonban nem tettek eleget és a panaszost távozásra szólították fel.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos és meghatalmazott képviselője személyes adatait töröltük.

A panaszos nem akarta elfogadni az alkalmazott tájékoztatását, azonban ekkor a banki biztonsági őr megfogta a panaszost és kétszer mellkason ütötte. A panaszos az esetet követően bement a rendőrségre az esetet bejelenteni, ahol meghallgatását követően azt javasolták neki, hogy kérjen kártérítést a banktól, mert a bírósági eljárás túl hosszadalmas lenne. A panaszos megfogadta a tanácsot, majd bekísérték a kórházba látteleletet vetetni.

Másnap, 2013. március 22-én reggel 9 óra 40 perc körül visszament a bankba, és egy alkalmazottól kérte, hogy hadd beszéljen a fiókvezetővel. Elmagyarázta az előző napi esetet, megmutatta a rendőrségi iratokat és a látteleletet, azonban a fiókvezető nem volt hajlandó elhinni állításait. A panaszos kérte, hogy akkor nézzék meg a bank biztonsági kamerájának felvételét, amit a fiókvezető elutasított. A panaszos kérte, hogy akkor hívják ki a rendőröket, aminek eleget is tettek.

10-15 perc múlva megjelent egy rendőr, akinek megmutatta betegségének papírjait, a rendőrségi iratokat, valamint a látteleletet. Amint megnézte a papírokat, beszélt a fiókvezetővel, majd a banki alkalmazottal. Ezt követően felszólította a panaszost, hogy menjen ki a bankból, mert kint fogja őt meghallgatni. A panaszos előadása szerint aznap mínusz 8 fok volt kint, így számos alkalommal kérte a rendőrt, hogy őt a bankon belül hallgassa meg, azonban kérésének a rendőr nem tett eleget. Körülbelül 30 percig tartott a meghallgatása, melyet követően azt mondta neki a rendőr, hogy menjen D. városba. A panaszos rákérdezett, hogy beváltják-e a csekkjét helyben. A rendőr bement érdeklődni a bankba, majd visszaengedte a panaszost. Egy banki alkalmazotthoz ment, aki egymásnak ellentmondó információkat adott a panaszos részére, miközben a rendőr megpróbálta az utazási csekkjén szereplő titkos kódját megnézni. A panaszost ez nagyon megdöbbenetette, tekintettel az utazási csekkkel való visszaélés lehetőségére. A panaszostól két alkalommal el is vette a csekket, amit a panaszos visszavett, hogy nehegy leolvashassa a titkos kódját. A rendőr ettől ingerült lett, és mikor a panaszos a bőröndjével együtt megindult a kijárat felé, a rendőr „megtámadta” [*angolul így szerepel a beadványban: „assaulted”, ami jelent megtámadást és bántalmazást is*] és megbilincselte.

Előállították a rendőrkapitányságra, ahol a panaszos tolmácsot kért és több ízben tájékoztatta a rendőröket betegségéről. A rendőrök azonban betegségét figyelmen kívül hagyták, őt kinevették és rasszista megjegyzésekkel illették.

6 órán keresztül rajta volt a bilincs, majd két nyomozó megkezdte a panaszos meghallgatását egy tolmács jelenlétében. A panaszosnak azt a tájékoztatást adták, hogy 3 napra őrizetbe veszik, és hétfőn bíróság elé viszik. Azt is közölte a panaszossal, hogy nem érdekli őt a panaszos egészségi állapota, és őt kínai csempészként kezelte. A panaszos kifejezte nemtetszését a történetek miatt.

A panaszost a tájékoztatás ellenére végül egy órával később elengedték és orvosi kezelésre vitték, amit azonban mégsem folytattak le.

Panaszával azért fordult az EU-hoz, mert véleménye szerint az eset nem egyedi, hanem rendszerszintű.

b) A panaszosnak megküldött válaszlevelében az Európai Unió Bizottságának magyarországi képviselője tájékoztatta őt arról, hogy nincs hatáskörük eljárni panasz tárgyában.

c) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátott néhány hangfelvételt, melyet a panaszolt rendőri intézkedés idején készített a mobiltelefonjával.

i. Az első hangfelvétel egy 103 perces felvétel, melyekből az alábbiak vehetők ki.

A panaszos megjelenik a banknál, ahol angolul kéri, hogy hadd beszéljen a bank irodavezetőjével, mert előző nap őt a biztonsági őr megtámadta. Egy banki alkalmazott hangja hallható, aki cáfolta, hogy a panaszost megtámadták volna. A panaszos kijelenti, hogy szeretné beváltani a pénzét, valamint az eset miatt bocsánatkérést és 500 euro kártérítést kér. A banki alkalmazott közli vele, hogy amennyiben lehetséges, beválthatja a csekket. A bántalmazása kapcsán az alkalmazott azt válaszolja, hogy a rendőrség feladata, hogy megállapítsák, hogy mi történt, ők nem tudnak neki kártérítést adni, csak le tudják írni neki, hogy mi a problémája. A felvétel 14. perc 24. másodpercénél hallható, amint a banki alkalmazott angolul elnézést kér a panaszostól a történetekért.

Ezt követően a panaszos a biztonsági kamera felvételeit kívánja megnézni, de tájékoztatják, hogy azt csak a rendőrök tekinthetik meg. Továbbá közlik vele, hogy ha a csekket akarja beváltani, azt először ellenőrizniük kell. A panaszos ragaszkodik hozzá, hogy megmutassák neki a felvételeket, ezért a banki dolgozó tájékoztatja, hogy ha szeretné, kihívják a rendőröket, amibe a panaszos beleegyezett. Ugyan a banki alkalmazott angolja nem tökéletes, de érthetően magyarázza, hogy a magyar szabályok szerint a panaszos nem nézheti meg a felvételeket.

Körülbelül 10 perc várakozást követően megérkeznek a rendőrök, és az egyikük megkérdezi angolul a panaszostól, hogy mi a problémája. A banki alkalmazott magyarul felvázolja a rendőrnek a helyzetet, miszerint a panaszos állítása szerint előző nap a biztonsági őr mellbe verte. A rendőr megnézi a panaszos által átnyújtott orvosi papírokat.

Nem sokkal később a panaszos zaklatottan, emelt hangon kezdi el magyarázni, hogy előző nap azt mondták neki, hogy megnézheti a felvételeket. A panaszost először ekkor (a hangfelvétel 36. perc 40. másodpercénél) kéri meg a rendőr, hogy legyen halkabb, és nyugodjon meg. A csoportvezető szól a rendőrnek, hogy nem tudnak a panaszostól dolgozni, és megkérte a rendőröket, hogy kísérik ki a panaszost a bankból.

A hangfelvétel 41. perc 42. másodpercében a panaszost kikísérik a bank épületéből. A panaszos továbbra is azt hangoztatja, hogy a biztonsági kamera felvételét kívánja megtekinteni, mert ahhoz joga van. Ismételten figyelmeztetik, hogy beszéljen halkabban. A panaszossal megpróbálják megértetni, hogy nem nézheti meg a felvételeket, de a panaszos állítja, hogy hazudnak neki. A panaszos megint idegesen kiabálni kezd (45. perc 45. másodpercénél), így ismételten felszólítják, hogy nyugodjon meg. Eközben a tolmács számát kéri tőle annak érdekében, hogy közreműködjön a tolmácsolásban.

A panaszos először a hangfelvétel 47. perc 38. másodpercénél jelzi, hogy be szeretne menni, mert rákos és fázik. Mikor ezt többször megismétli, az egyik rendőr ingerülten rákiabál (49. perc 01 másodperc), hogy várjon egy percet.

Eközben sikerül telefonon elérni a tolmácsot, akit megkérnek arra, hogy magyarázza el a panaszosnak, hogy a bankba nem mehet vissza, a csekkjét nem tudják beváltani, és a panaszos csillapodjon le. Mikor átadják a telefont a panaszosnak, nem hallgatja végig a tolmácsot, hanem a biztonsági kamera felvételéről kezd el vele beszélni. A rendőr visszaveszi a telefont és megkéri a tolmácsot, hogy mondja el neki, hogy csak az eljárás alá vont és a rendőrség jogosult megtekinteni a felvételeket. Megkérte a tolmácsot, hogy tájékoztassa a panaszost

arról, hogy ne menjen vissza a bankba, ne kiabáljon, mert cselekménye garázda jellegű magatartásnak minősül, és elő kell állítania. A panaszosnak visszaadják a telefont, aki megint nem hallgatja végig a tolmácsot, abba folyamatosan közbevág. A rendőrök igyekeznek a tolmácson keresztül megértetni a panasossal, hogy senki nem akar neki rosszat, de ha továbbra is ordibál, „balhézik”, akkor elő kell állítaniuk. A panaszos azonban továbbra sem hallgatja végig a tolmácsot.

A Testület megítélése szerint ekkor kölcsönösen félreértik egymást a felek, mivel a rendőröknek a panaszos azt mondja, megértette a tolmácsot és elmegy B. városba a Dél-koreai Nagykövetséghez, azonban ezt követően elindul vissza a bankba, és hangosan kiabálja, hogy „utazók csekkje” (59. perc 38. másodperc). [*Ekkor egy erősen visszhangos előtérben állnak, még nem bent a bankban.*] A fentiek okán a rendőrök visszahívják a tolmácsot, és megkérik, hogy tisztázza a panasossal, hogy ha visszamegy a bankba, az első kiabálásra előállítják szabálysértés továbbfolytatása miatt, mivel az emberekben megbotránkozást, riadalmat kelt. A panaszos megint nem hajlandó végighallgatni a tolmácsot, így az egyik rendőr angolul rákiabál, hogy „shut up and listen to him” („fogja be és hallgassa őt”, 63. perc 45. másodperc).

Hallható, hogy a panaszos felé a rendőrök továbbra is segítő szándékkal irányulnak, elkísérnék egy pénzváltóhoz, ha pénzre lenne szüksége. A panaszos azonban újra és újra csak a csekkjét kívánja beváltani, és nem érti meg, hogy azt nem tudja beváltani, hanem azt hajtogatja, hogy neki korábban azt mondták, beváltják a csekkjét.

A hangfelvétel 73. percében a panasossal együtt visszamennek a bankba annak érdekében, hogy tisztázzák a rendőrök, hogy a panaszos végülis be tudja-e váltani a csekket. A panaszosnak mondják, hogy nyugodjon le. A banki alkalmazott tájékoztatja a rendőröket, hogy az a probléma, hogy a csekk már alá van írva, pedig a szabályok szerint azt előtük kéne aláírnia a panaszosnak. Ezt tolmáccsal próbálják felé kommunikálni, azonban a panaszos nem hallgatja végig a tolmácsot. A rendőr megkéri a tolmácsot, hogy közölje a panasossal, hogy ha „balhézik”, előállítja, valamint amennyiben nem tudják beváltani a csekkjét, hagyja el a bankot. A rendőrök jelzik, hogy menniük kéne tovább.

A banki alkalmazott ekkor közli a rendőrökkel, hogy a csekket nem tudják beváltani, mert felmerült annak a gyanúja, hogy az nem valódi, tekintettel arra, hogy már aláírta, és más bank bélyegzője is szerepel rajta. Felvázolta, hogy lehetősége van a panaszosnak számlát nyitnia, és beszédessel beváltani a csekket. A panaszos a tájékoztatást nem fogadta el, magyarázta, hogy miért írta már alá korábban, és igyekezett a banki alkalmazottat meggyőzni arról, hogy az nem probléma. A banki alkalmazott a rendőröknek magyarázta, hogy lehetősége lenne a panaszosnak arra, hogy letiltsa a csekket és kér egy másikat, úgy hamarabb jutna pénzhez.

A rendőrök ekkor meg akarják tekinteni a csekket annak érdekében, hogy a jelentésben tudjanak a számára hivatkozni. A panaszos hangosan kiabálja, hogy az az övé, és bizalmas. A rendőr angolul magyarázza neki, hogy semmi mást nem szeretne, csak leírni a csekk számát.

A hangfelvétel 98. perc 30. másodpercétől a panaszos egyre zaklatottabb, hangosan kiabál, hogy hívjanak fel egy bizonyos telefonszámot, valamint adja meg a banki alkalmazott a nevét. Kérdőre vonja őt, hogy miért hazudik neki. A rendőrök tájékoztatják, hogy be kell vinniük a rendőrkapitányságra, és megkérik, hogy menjen ki velük a bankból és vigye a táskáját is. A panaszos azonban nem engedelmeskedik, továbbra is a banki alkalmazott nevét követeli. Ismét rászólnak, hogy vigye ki a táskáját, a panaszos azonban egyre csak kiabál. Ezt követően

a rendőr közli a panaszossal angolul, hogy meg kell bilincselniük (102. perc), amivel a panaszos nem ért egyet, hallatszik, amint kiabálja, hogy „ne! Rendben, kimegyek!”. Ekkor a rendőr hangosan rákiabál kétszer, hogy „stop your action” [*a hangfelvételtől nem tudni, hogy milyen magatartással kell felhagynia*]. A panaszos ismételtén mondja, hogy „rendben, kimegyek”, azonban az egyik rendőr rákiabál, hogy feküdjön azonnal a földre (102. perc 50. másodperc). Hallatszik, hogy a panaszos azt kiabálja, hogy „rendben”.

A hangfelvétel itt szakad meg.

ii. A következő hangfelvétel 43 perc 49 másodperc hosszúságú, melyből az alábbiak állapíthatóak meg.

A felvétel kezdetén mondtak csak nehezen kivehetőek, de az hallatszik, hogy a panaszos valamit kiabál, mire a rendőr tájékoztatja őt angolul, hogy el kell vinnie a rendőrkapitányságra. A panaszos egyre csak azt hajtogatja, hogy „cancer patient” (rákos beteg), de a rendőr nem érti, hogy az mit jelent, és ezt ingerülten közli a panaszossal. Mikor a panaszos tovább beszél, hallható, hogy az egyik rendőr erőteljesen rákiabál, hogy „shut up” (magyarul: „fogja be”, 2 perc 40 másodpercnél). Betelefonálnak az ügyeletes tisztnek, felvázolják neki a történetet, miszerint a panaszosnak megpróbálták segíteni tolmácson keresztül, de az „nem jött össze” és a panaszos nem akart távozni a bankból, senkire nem hallgatott, így a továbbiakat majd a kapitányságon megbeszélik a tolmáccsal.

A hangfelvétel 10. perc 50. másodpercénél megérkeznek a rendőrkapitányság épületéhez. Hallható, hogy az egyik rendőr ingerülten, türelmetlenül beszél a panaszossal (hangfelvétel: 13 perc környéke). A panaszos is kiabál, attól tart, hogy a táskáját elveszik tőle. A rendőrök próbálják nyugtatni, mondják neki, hogy hívják a tolmácsot. A hangfelvétel 16. percében kedvesen megkérdezi az egyik rendőr, hogy jól van-e a panaszos.

Később azonban a másik rendőr kiabálva kéri a panaszost, hogy adja neki oda a tolmács számát, és a rendőrtársa rászól, hogy ne kiabáljon (17. perc eleje). Ezt követően a panaszos kérdezi, hogy mikor érkezik a tolmács, azonban a rendőr tájékoztatását, miszerint siet, nem érti meg.

A panaszos ismét előhossa, hogy rákos beteg, és orvost kér, de a rendőrök sokáig nem értik, hogy mit jelent az a szó, hogy „cancer” (rák).

Mikor ismételtén megpróbálják a táskáját elvenni tőle, a panaszos hisztérikusan elkezd ellenkezni, kiabálni (25-26. perc környéke). Az egyik rendőr megint azt mondja neki angolul, hogy fogja be. Aztán hozzáteszi, hogy senki nem akarja ellopni a táskáját, az az övé. Nyugtatják tört angolsággal, hogy senki nem akarja őt bántani, és senki nem veszi el a táskáját.

Az egyik rendőr idegesen kéri a panaszost, hogy adja oda az útlevelét, a panaszos azonban nem akarja odaadni, elkezd magyarázni, hogy már egyszer ellopták azt. A rendőrök próbálják vele megértetni, hogy azt majd visszakapja, és nem lesz semmi gond, ők segíteni akarnak neki.

A felvétel 36. percében a rendőrök megkísérlik tisztázni, hogy megsérült-e, mire a panaszos közli, hogy tegnap bántalmazták őt, aznap nem.

A hangfelvétel azzal végződik, hogy ismételten próbálják elkérni a panaszos táskáját, amit a panaszos nem akar odaadni.

2) 2013. április 15-én a panaszos kiegészítette a beadványát annyival, hogy véleménye szerint fontos lenne az ügy megítélése szempontjából, ha a Testület megtekintené a bank biztonsági kamerájának felvételét.

3) 2013. április 18-án a panaszos személyesen is megjelent a Testület Panaszirodáján annak érdekében, hogy az ügy elbírálása szempontjából fontos dokumentumokat nyújtson át, valamint kiegészítse panaszát.

Előadása szerint a panaszost a biztonsági őr a karján, fején, hátán és nyakán ütötte. Csatolta az orvosi látleletet is.

Hozzátette, hogy semmilyen rendőrségi dokumentumot nem kapott arra hivatkozással, hogy munkaszüneti nap volt.

4) 2013. március 23-án 23 óra 21 perckor agyi CT vizsgálatot, valamint számos röntgenfelvételt végeztek a panaszoson, mely alapján megállapították az agyrázkódást, a kéz rándulását/húzódását, valamint a mellkas és a váll/felkar zúzódását.

5) 2013. március 24-én a Magyar Honvédség Egészségügyi Központjának orvosa kiállított egy ambuláns lapot a panaszos sérüléseiről. A felállított diagnózis szerint a panaszos agyrázkódást szenvedett, a keze rándult, illetve meghúzódott, továbbá zúzódott a panaszos mellkasa, válla és felkarja. Külsérelmi nyomot nem látott rajta. A panaszos az orvosnak is előadta, hogy előző napon (március 23.) Ny. városban biztonsági őrök bántalmazták, fejét, vállát, kezeit ütötték. Zárójelben szerepel az a megjegyzés, hogy a dokumentáció – egy jegyzőkönyv – március 21-ei bántalmazást tartalmaz. Elsődleges ellátása a J. F. Kórházban történt.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A panaszos előállításának végrehajtásáról, illetve vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazásáról készült jelentésből megállapítható, hogy a panaszost a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdésének 1. pontja alapján igazoltatták, 31. § (1) bekezdése alapján ruházatát átvizsgálták, majd az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pont első fordulata alapján („szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy”) előállították.

A panaszost az Ny. városban található egyik bankban az Rtv. 48. § c) pontja („szökés megakadályozása) alapján megbilincseltek, illetve vele szemben az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszert alkalmaztak. A kényszerítő eszközök alkalmazására az irat szerint figyelmeztették a panaszost.

Bilincselése 11 óra 25 perctől 12 óra 20 percig tartott a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. § (4)

bekezdésének b) pontja szerint (kezek előre ill. hátra bilincselése). A jelentés szerint a kényszerítő intézkedés során a panaszosnak sérülése nem keletkezett.

Az intézkedést foganatosító r. tőrm., illetve r. őrm. azután jelentek meg a banknál, hogy bejelentés érkezett az Ny. városi Rendőrkapitányságra egy hangoskodó személyről. A helyszínen Sz. B. banki csoportvezető tájékoztatta, hogy a panaszos egy utazási csekket kívánt pénzre átváltani, de közölték vele, hogy az náluk nem lehetséges. Ekkor a panaszos hangoskodni kezdett vele, ezért megpróbálták kiküldeni a bankból, sikertelenül. Azt is elmondta a csoportvezető, hogy a panaszos már az azt megelőző napon is járt a bankban, ahol állítása szerint bántalmazták és kizavarták, és követelte a panaszos az ezzel kapcsolatosan készült videofelvételt. Mivel a panaszossal „nem tudtak szót érteni”, értesítették a rendőrséget.

Ezt követően a panaszost vonták intézkedés alá, aki nem beszélt magyarul, így az ügyeletvezetőn keresztül felvette a kapcsolatot K. S. angol tolmáccsal. Rajta keresztül a rendőr próbálta neki elmagyarázni a csoportvezető által elmondottakat, de a panaszos nem hallgatta végig a tolmácsot, hanem többször azt hangoztatta, hogy váltsák be a csekkjét. Ígérte, hogy nem fog hangoskodni, csak hadd váltsón pénzt. Sz. Á. banki alkalmazott közölte vele, hogy a bank nem kötelezett csekkjének átváltására. Ekkor a panaszos ismét hangoskodni kezdett, így Sz. Á. megkérte, hogy ne kiabáljon és távozzon a bankból.

A r. tőrm. is több alkalommal próbálta meg felszólítani a panaszost, hogy ne hangoskodjon, valamint legyen együttműködő, különben szabálysértés továbbfolytatása miatt előállítja. A fentiek ellenére a panaszos továbbra is a csekkjét hangoztatta, és azt, hogy eljárást fog kezdeményezni. A tolmács közölte, hogy a panaszos nem lesz hajlandó elmenni, harcolni fog az igazáért. A r. tőrm. a tolmácson keresztül ismételt felszólította, hogy távozzon a bankból és hagyja abba a hangoskodást, azonban a panaszos fel-alá járkált a bankban és folytatta a hangoskodást.

A panaszost ezt követően megpróbálták kikísérni a bankból oly módon, hogy két oldalról megfogták a kezeit, és mivel együttműködést továbbra sem mutatott, a r. tőrm. bilincset akart alkalmazni. Ekkor a panaszos kezeit több alkalommal is elrántotta, ki akarta magát vonni az intézkedés alól, ezért a tanult elvezető fogások alkalmazásával földre vitték bilincselése érdekében. A panaszos a kezeit kihúzta a fogásokból, nem hagyta, hogy megbilincseljék. Mivel erőteljesen ellenállt, kezeit nehezen lehetett hátrafeszíteni. A fogásból mindvégig próbálta kihúzni kezeit, ezért a bankban dolgozó N. K. biztonsági őr segítette a bilincselésben.

A bilincselés során a földön fekvő panaszos megpróbált felállni, kivonni magát az intézkedés alól, kezeit erőteljesen megfeszítette maga előtt, de bal kezét a r. tőrm., jobb kezét N. K. feszítette hátra, míg a r. őrm. ráhelyezte a bilincset. A panaszos ellenállása kissé megtört, és őt kikísérték a rendőrautóhoz.

Az intézkedés során a meghallgatott személyek elmondták, hogy a panaszos viselkedése az ott dolgozóknak, illetve az ügyintézés céljából betérőkben megbotránkozást, illetve riadalmat keltett.

A panaszost további intézkedés megtétele végett előállították az Ny. városi Rendőrkapitányságra, ahol a szolgálatirányító parancsnok gondoskodott tolmács kirendeléséről.

A panaszost 2013. március 22-én 15 óra 25 perckor adták át az Előkészítő Alosztálynak.

A panaszos ellen az általa elkövetett cselekmény miatt a r. törm. szabálysértési feljelentést tett.

2) Az Ny. városi Rendőrkapitányság Előkészítő Alosztálya 2013. március 22-én 15 óra 47 perckor kezdte meg a panaszos, mint eljárás alá vont személy meghallgatását. A jegyzőkönyvet 18 óra 05 perckor zárták le. Az előkészítő eljárásban részt vett K. S. angol tolmács is.

A panaszos részére ismertették a szabálysértési feljelentést, és tájékoztatták, hogy garázdaság szabálysértés miatt hallgatják meg. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy a szabálysértés elkövetéséért a felelősséget nem ismeri el, mert ő nem kiabált.

Az eset kapcsán előadta, hogy azért ment vissza a bankba, hogy megmutassa a biztonsági őr elleni feljelentését, valamint beváltsa a csekket. A banki vezető nem akart bocsánatot kérni a történetek miatt, ami elkeserítette a panaszost, de visszafogta magát. Szerette volna visszanézni a kamerafelvételeket, de nem engedték meg neki, hanem B. városba küldték azzal, hogy ott nézheti meg azokat. A panaszos mondta, hogy akkor elmegy B. városba, ami meglepte őket, és „könyörögtek, hogy maradjon”. A panaszos kérte a bankot, hogy hívják ki a rendőröket, mert majd ők megmutatják a kamerafelvételeket, mert nekik van hozzá joguk. Mondták, hogy akkor kihívják a rendőröket, amit a panaszos meg is köszönt.

A rendőrök kiérkezésének a panaszos nagyon megörült, meg is mutatta nekik a rendőrségi feljelentést és az orvosi papírjait. A rendőrtől megkérdezte, hogy érti-e a benne foglaltakat, mire a rendőr azt válaszolta, hogy igen. A panaszos előadta, hogy ha felemelné a hangját, veszélyeztetné az egészségi állapotát. A panaszos háromszor elmondta a rendőröknek, hogy rákos beteg, de ezt nem vették figyelembe. A rendőrök beszéltek az ügyintézővel, a menedzserrel, majd a panaszossal, de nem értették a helyzetet, ezért kétszer is elmagyarázta nekik. A panaszos hivatkozott a kamera felvételére, ami szintén ezt bizonyítja.

A panaszos azt állította, hogy nem beszélt hangosan, nem hangoskodott, neki alapból erőteljes a beszéde. A rendőrök mondták, hogy menjen ki velük, aminek a panaszos eleget is tett. A bank előtt beszéltek tovább, de a hideg nem tesz jót neki a betegsége miatt, így megkérte őket, hogy hadd menjenek vissza a bankba. A kérését elutasították.

A rendőrnek mondta, hogy be kell váltania a csekket, így az egyik rendőr bement beszélni egy ügyintézővel, aki azt a tájékoztatást adta, hogy nem fogja beváltani a csekket. A panaszos kedvesen mondta, hogy ne a recepcióshoz menjen, hanem egy szemüveges ügyintézőhöz. A rendőr beszélt a szemüveges ügyintézővel is, majd engedélyezte, hogy a panaszos is odamenjen hozzá. A panaszos elmondta az ügyintézőnek, hogy valótlan állított arra vonatkozóan, hogy beváltja-e a csekkjét.

A rendőr megpróbálta tőle elvenni a csekket, de a panaszos nem hagyta, mert azon egy titkos kód van, amit rajta és a banki ügyintézőn kívül senki sem láthat. A rendőr kétszer próbálta elvenni tőle a csekket, amit a panaszos megghiúsított. A rendőr ingerült lett, igaz, a panaszos is, azonban ő visszafogta magát.

Ezt követően megbilincseltek és bevitték a rendőrkapitányságra, de annak okát nem tudja.

3) A panaszossal 2013. március 22-én 18 óra 15 perckor aláírtak egy nyilatkozatot, mely szerint a panaszos előállítása során sérülést szenvedett, a térdét megütötte.

4) Az illetékes rendőrkapitányság megküldte a Testület részére a panaszos letéti tárgyairól készített jegyzéket is.

5) A panaszossal szembeni intézkedést fogatosító r. törm. 2013. március 22-én szabálysértési feljelentést tett a panaszossal szemben garázdaság, illetve rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt. A feljelentés tartalmilag megegyezett a r. törm. jelentésében írottakkal.

6) A panaszos részére kiadott igazolás szerint a panaszos előállítása 2013. március 22-én 10 óra 15 perctől 18 óra 15 percig tartott. Az igazolás hátoldalán szerepel több jogvédő szervezet, valamint a Testület elérhetősége. Az irat nem tartalmazza, hogy panasszal milyen határidőben lehet élni a Testület felé.

7) Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről szóló nyomtatványon szerepel, hogy a panaszost 10 óra 15 perctől 18 óra 15 percig tartották fogva.

8) A panaszos szabálysértési meghallgatását végző r. főrm. az alábbi tartalommal készítette el 2013. május 7-ei jelentését. A panaszossal egy angol tolmács segítségével folyt a kommunikáció, akit megkértek arra, hogy szó szerint fordítsa az elhangzottakat.

A r. főrm. cáfolta, hogy bárki is tett volna bármilyen rasszista megjegyzést a panaszosra, vagy elhangzott volna olyan kijelentés, hogy ő kínai csempész lenne.

A panaszost arról tájékoztatták, hogy az általa elkövetett cselekmény szabálysértési bíróság hatáskörébe tartozik, és elzárással, illetve 300 ezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható. Ezen túlmenően, amennyiben szabálysértési őrizetbe vételére kerülne sor, annak maximális időtartama 72 óra lehetne.

9) A panaszos előállítását fogatosító r. törm. külön jelentést készített a Testület részére 2013. május 7-én. A helyszínre kiérkezve felvette a kapcsolatot a panaszossal, aki már az intézkedés elejétől fogva kiabált, melyet többszöri felszólítása ellenére sem hagyott abba. Meghallgatását azért fogatosították szabadtéren, mivel a banki alkalmazottak jelezték, hogy nem tudnak nyugodtan dolgozni a panaszos hangos kiabálásától.

A panaszos meghallgatása során a rendőr megpróbálta elmagyarázni a panaszosnak, hogy a csekket nem fogadják el, mert nem találják hitelesnek. A panaszos erre ismét elkezdett kiabálni.

A r. törm. és kollégája a panaszossal mindvégig nyugodt hangnemben beszéltek, és elmagyarázták neki, hogy a csekkkel kapcsolatban ne menjen be még egyszer, mert semmiképp nem tudják azt beváltani. A panaszost próbálta nyugtatni, és felajánlotta, hogy bekíséri a bankba annak érdekében, hogy egy alkalmazott magyarázza el részére, hogy miért nem tudják elfogadni a csekket. Mikor a tényeket közölte vele a banki alkalmazott, a panaszos ismét elkezdt kiabálni. A panaszost többször udvariasan távozásra szólította fel a r. törm. („hajlandó most már távozni a bankból?”), de a panaszos kiabálva, felháborodva odaszaladt az egyik ügyintézőhöz és kiabált. A r. törm.-nek több ügyintéző is szólt, hogy nem tudnak így dolgozni, míg másokban a panaszos viselkedése megbotránkozást, riadalmat keltett.

A fentiek okán a r. tőrm. gyengén megfogta a vállát, hogy kikísérje a bankból, de a panaszos elrántotta a kezét. Ekkor a rendőr megkérte, hogy tegye előre a kezeit, mert meg fogja bilincselni. Mivel a panaszos nem értette a magyar nyelvet, ezért ezt úgy közölte vele, hogy előretette a kezeit, majd tolmácson keresztül közölte vele, hogy amennyiben nem fog eleget tenni a felszólításának és továbbra is kiabálni fog, szabálysértés elkövetése miatt előállítja a rendőrkapitányságra. A panaszos azonban még hangosabban elkezdett kiabálni, mire a r. tőrm. és kollégája megfogták a két kezét, amit ő azonnal elrántott. A panaszos ezért a földre kényszerítették, azonban az nem járt sérülés okozásával, majd kezeit hátra helyzetben megbilincseltek. Ekkor a panaszos angolul elkezdte kiabálni, hogy kimegy.

A jelentés szerint a személyi szabadságot korlátozó intézkedés 11 óra 25 perctől 18 óra 15 percig tartott, bilincselése pedig 11 óra 25 perctől 12 óra 20 percig. A bilincselés sérülést nem okozott.

A panaszos előállítását az indokolta, hogy a bankban garázdaság szabálysértését követte el, többszöri rendőri felszólításnak nem tett eleget és nem volt hajlandó együttműködést tanúsítani.

A r. tőrm. határozottan cáfolta, hogy akár ő, akár kollégája bántalmazták volna a panaszoszt, vagy irányába rasszista megnyilvánulásuk lett volna. Hozzátette, hogy erre nem is lett volna módjuk, hisz nem beszéltek angolul. A panaszos előállító helyiségbe való befogadásakor az esetleges sérüléseiről szóló nyilatkozaton jelezte, hogy fáj a térde, illetve gyomorrákja van. A r. tőrm. megnézte a térdét, de azon egy régebbi sérülés volt, amit a panaszos is megerősített, és kifejtette, hogy azt azelőtt több nappal szerezte. Orvosi vizsgálatra nem szállították el, mert az eljárás során nem keletkezett sérülése és orvosi ellátást a r. tőrm. többszöri figyelmeztetése ellenére sem kért.

A panaszoszt a kapitányságon tájékoztatta panasztételi lehetőségeiről, melyet a panaszos tudomásul vett, valamint az szerepelt a részére átadott igazoláson is.

A panaszoszt 15 óra 25 perckor adták át sérülés- és panaszmentesen az Előkészítő Alosztálynak szabálysértési meghallgatása céljából.

A panaszos szabadtéri meghallgatását azért tartotta indokoltnak a r. tőrm., mert a panaszos állandóan kiabált és zavarta a banki ügyintézőket.

10) Az Ny. városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának vezetője annyiban egészítette ki a korábban leírtakat, hogy a panaszos bankfiókon kívüli meghallgatását „intézkedéstaktikai megfontolás” vezérelte, tekintettel arra, hogy a panaszos agresszióját előidéző környezetből való „kiszakítása” volt indokolt a panaszos lecsillapítása, lenyugtatása érdekében.

A panaszosnak átadták a letéti jegyzőkönyv egy másolati példányát, valamint szabadon bocsátásakor átadták részére az előállításáról készült igazolást.

11) Az illetékes rendőrkapitányság megküldte továbbá a Testület részére a bank biztonsági kamerájának felvételét, melyekből az alábbiak állapíthatók meg.

a) Az első felvételen két ügyintéző asztala látszódik. A felvétel bal felső sarkában szerepel a pontos időpont, mely alapján megállapítható, hogy a panaszos 9 óra 43 perckor érkezett a

bankba, és egy fiatalabb banki alkalmazottal kezdett el beszélni. A rendőrök 10 óra 17 perckor jelennek meg, majd a panaszossal együtt 10 óra 24 perckor távoznak. A panaszoson mindvégig kabát van.

10 óra 57 perckor érkeznek vissza a panaszossal együtt a bankba, ahol látszólag próbálják a helyzetet tisztázni. Mind a banki alkalmazott, mind a rendőrök és a panaszos telefonálnak [a rendőrök és a panaszos a tolmáccsal beszélnek, a banki alkalmazott az Amex központtal].

11 óra 26 perckor a panaszos épphogy látszódik a kameraállásban, és nehezen, de kivehető, hogy ekkor vitték földre a panaszost és bilincselték meg.

b) A következő felvétel egy idősebb banki alkalmazott íróasztalát mutatja, akinél 9 óra 44 perckor jelenik meg a panaszos a fiatalabb banki alkalmazottal. Heves gesztikulációt követően minden bizonnyal megegyeztek abban, hogy kihívják a rendőröket, akiket a panaszos türelmesen, nyugodtan várt.

Ebből a kameraállásból látszódik, hogy a panaszos megbilincselése időpontjában (11 óra 26 perc) legalább három magánszemély várakozott a bankban az alkalmazottakon kívül.

c) Egy harmadik felvételen a bank félig zárt előtere látható, ahol folyamatosan jönnek-mennek az emberek. Kivehető, hogy a rendőrök a panaszossal 10 óra 24 perckor mennek ki a bankból, majd 10 óra 42 perckor állnak meg az előtérben, ahonnan 10 óra 56 perckor mennek be a bank belsejébe.

11 óra 27 perc magasságában látható, hogy a panaszost megbilincselve kíséri ki az egyik rendőr a bankból.

d) A további három felvétel egyikén a bank bejárata előtti belső tér látható, a másik kettőn pedig a bank aulája. A felvételeken a panaszügy szempontjából releváns információ nem szerepel.

III.

A panaszos beadványa kapcsán a Testületnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy annak előterjesztésére határidőben került-e sor.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 93. §-a értelmében a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

A konkrét esetben a hivatkozott törvényhely első fordulata alkalmazásának volt helye, hiszen megállapítható, hogy a panaszos a sérelmeit már a rendőri intézkedés alkalmával, azzal egy időben felismerte. Ez azt jelenti, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló húsznapos határidőt az intézkedés napjától, azaz 2013. március 22. napjától kellett számítani, azaz a húsznapos határidő 2013. április 11-én járt le. A panaszos azonban egy napos késéssel, csak 2013. április 12-én küldte meg elektronikus panaszbeadványát a Testület részére.

A panaszos előállítását fogyanatosító r. törm. jelentésében úgy nyilatkozott, hogy tájékoztatta a panaszost panasztételi lehetőségeiről, valamint átadta neki a jogvédő szervezetek listáját is.

Megállapítható, hogy a panaszos előállításának igazolásáról szóló dokumentum hátoldalán valóban szerepel a Testület elérhetősége, azonban azon nem szerepel teljes körű tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy a panaszt hány napon belül kell a Testülethez előterjeszteni. Azt pedig nem lehet egyértelműen megállapítani, hogy a r. törm. tájékoztatása kiterjedt-e a határidők ismertetésére is.

A Testület méltányossági okokból úgy foglalt állást, hogy a bizonyítás nehézségeit nem értékeli a panaszos hátrányára, ezért a panaszbeadvány befogadása, és annak érdemi vizsgálata mellett döntött.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel az Rtv., valamint Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) releváns rendelkezéseire – a panaszos kifogásai alapján az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület a panaszeljárás keretében vizsgálta, hogy hatásköri szabályai alapján mely panaszosi sérelmek vizsgálatát végezheti el.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében: „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri szabályokból következik, hogy a Testület nem tud vizsgálatot folytatni a panaszossal szemben fellépő banki biztonsági őr cselekménye tárgyában, akire a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény rendelkezései vonatkoznak. Amennyiben a panaszos megítélése szerint felmerülhet bűncselekmény elkövetésének gyanúja a biztonsági őrrel szemben, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 171. §-a alapján feljelentést tehet vele szemben.

A Testület ezért ebben a körben hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület vizsgálat tárgyává tette ugyanakkor a panaszossal szembeni rendőri intézkedés egészét.

A fentiek alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, illetőleg az abból levezethető testi integritáshoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, XX. cikk (1) bekezdése szerinti testi és lelki egészséghez való jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület érdemben elsőként a rendőrök helyszínre érkezésének körülményeit vonta vizsgálat alá.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A panaszos beadványában leírja, hogy meg akarta nézni a bank biztonsági kamerájának felvételét, amit a fiókvezető elutasított, ezért a panaszos maga kérte, hogy hívják a helyszínre a rendőröket. A hangfelvétel alátámasztja a panaszosi verziót, miszerint a felvételek megtekintése kapcsán merült fel a rendőrök helyszínre hívása. A rendőri jelentés azonban már azt tartalmazza, hogy egy hangoskodó személyről érkezett bejelentés alapján vonultak a helyszínre.

A Testület megállapítja, hogy a bejelentés tartalma alapján jogellenes cselekmény elkövetésének gyanúja (pl. garázdaság szabálysértési alakzata) merült fel, ezért a rendőrség köteles volt a tényállás tisztázása érdekében a helyszínen megjelenni és a szükséges intézkedéseket megtenni.

Tekintettel arra, hogy a panaszos maga is kérte a rendőri jelenlétet, a Testület a panaszos szempontjából vizsgálta, hogy a rendőrök eleget tettek-e intézkedési kötelezettségüknek.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni”.

A rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapítható, hogy a helyszínre érkező rendőrök minden tőlük telhetőt megtettek annak érdekében, hogy tisztázzák a helyzetet (meghallgatták a panaszost, meghallgattak több banki dolgozót, tolmácsot hívtak telefonon). Több mint egy órán keresztül tartózkodtak a panaszossal a bankban, mely idő alatt próbálták a panaszossal megértetni, hogy milyen lehetőségei vannak, és még azt is felajánlották neki, hogy elkísérik egy közeli pénzváltóhoz. A hangfelvételekből egyértelműen megállapítható, hogy a rendőrök segítő szándékkal irányultak mindvégig a panaszos felé.

A Testület megállapítja, hogy a rendőrök maximálisan eleget tettek intézkedési-, valamint segítségnyújtási kötelezettségüknek, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet.

3) A Testület az alábbiakban a panaszos igazoltatásának jogszerűségét vizsgálta.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján igazoltatták, melynek értelmében: „a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani”.

A hangfelvételekből megállapítható, hogy a panaszostól a rendőrkapitányságon kérték el az útlevelét, ahová garázdaság szabálysértésének továbbfolytatása miatt állították elő. A panaszost a rendőrkapitányságon eljárás alá vont személyként hallgatták meg, így nyilvánvalóan szükséges volt a panaszos kilétének megállapítása a szabálysértési eljárás lefolytatása érdekében.

Mindezek alapján a Testület megítélése szerint jogszerűen került sor a panaszos igazoltatására, így nem sérült a személyes adatok védelméhez fűződő alapjoga.

4) A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök szabadtéren, a hidegben hallgatták meg, holott ő több alkalommal jelezte, hogy fázik, és betegsége miatt nem tartózkodhat hidegben. Állítása szerint aznap mínusz 8 fok volt kint.

A hangfelvételen hallatszik, hogy a panaszos zaklatottan, emelt hangon kommunikál, a rendőr meg is kéri, hogy legyen halkabb és nyugodjon meg. A banki csoportvezető szól a rendőröknek, hogy nem tudnak a panaszos hangoskodásától dolgozni, és ezért arra kéri a rendőröket, hogy kísérik ki a panaszost a bankból. A panaszost közvetlenül ezután kivezetik a bank épületéből.

Mind a hangfelvételek, mind a kamerafelvételek alapján kivehető, hogy a panaszos nagyjából fél órát tartózkodik a szabadban, 10 óra 24 perctől 10 óra 57 percig, melynek nagyjából felében már a bank félig zárt belső terében állnak. A panaszos valóban több alkalommal jelzi a rendőröknek, hogy fázik (először úgy 6 perc után), azonban őt türelemre intik.

A kamerafelvételeken látszódik, hogy a panaszos mindvégig kabátban van, így az a kinttartózkodása alatt is rajta volt.

A rendőri iratok szerint a panaszost azért szabadtéren hallgatták meg, mert a banki alkalmazottak jelezték, hogy nem tudnak nyugodtan dolgozni a panaszostól. Ezt egy másik irat annyiban egészíti ki, hogy a panaszos kinti meghallgatását „intézkedéstaktikai megfontolás” vezérelte, mivel a panaszos agresszióját előidéző környezetből való kiszakítása volt indokolt a panaszos lecsillapítása, lenyugtatása érdekében.

A Testület a fentieket a következőképpen értékelte. A hidegben való fél órás rendőri meghallgatás kétségkívül komolyabb megpróbáltatást jelentett a beteg panaszosnak, mint egy egészséges embernek. Ugyanakkor a panaszos idegeskedésével, hangoskodásával maga idézte elő annak szükségét, hogy kikísérik a bank épületéből, mivel előtte megkérték már arra, hogy csendesebben beszéljen. Ezen túlmenően azáltal, hogy a rendőrök és a tolmács tájékoztatását nem hallgatta végig, és azt nem vette tudomásul, maga is hozzájárult ahhoz, hogy elhúzódjon a kinttartózkodása.

Megjegyzendő, hogy a panaszos az évszaknak megfelelően volt felöltözve, rajta kabát is volt.

Az eset összes körülményének értékelése alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos kinti meghallgatása nem sértette testi és lelki egészséghez való jogát.

5) A panaszossal szemben a rendőrök az intézkedés során kényszerítő eszközt is alkalmaztak, amivel összefüggésben a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

A kényszerítő eszközök alkalmazásának általános szabályait az Rtv. 16. §-a rendezi, eszerint „a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható”.

A panaszos előadása szerint azt követően került sor megbilincselésére, hogy nem akarta átadni a rendőröknek az utazási csekket. A rendőr ettől ingerült lett, és mikor a panaszos a hátizsákjával megindult a kijárat felé, a rendőr megtámadta és megbilincselte. A bilincset hat órán keresztül tartották rajta.

A panaszos előállításáról készített rendőri jelentés szerint a panaszossal szemben az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszert alkalmaztak, 48. § c) pontja alapján pedig megbilincseltek. A panaszossal szembeni intézkedést fogantató r. törm. úgy nyilatkozott, hogy a panaszost többször felszólították, hogy ne hangoskodjon és hagyja el a bankot, azonban a panaszos egyre csak folytatta jogsértő cselekményét. Ezért kezeit két oldalról megfogták annak érdekében, hogy kikísérjék a bankból. Mivel a panaszos nem volt együttműködő, a r. törm. meg akarta bilincselni. Ekkor azonban a panaszos kezeit több alkalommal is elrántotta, ki akarta magát vonni az intézkedés alól, ezért bilincselése érdekében a földre vitték. A panaszos még ezután sem hagyta, hogy megbilincseljék, erőteljesen ellenállt, a fogásból próbálta kihúzni a kezeit, a fekvő helyzetből megpróbált felállni és kezeit erőteljesen megfeszítette maga előtt. Csak a banki biztonsági őr segítségével tudták a panaszost megbilincselni, melyet követően a panaszos ellenállása kissé megtört.

A későbbiekben a jelentést az alábbiakkal egészítette ki a r. törm. A panaszos felháborodva kiabált, így öt gyengén megfogta a vállánál annak érdekében, hogy kikísérje a bankból. Mivel a panaszos elrántotta a kezét, a r. törm. kezeivel mutatta, hogy hogyan tegye előre a kezeit, és közölte vele, hogy meg fogja bilincselni. Mivel a panaszos még hangosabban kezdett kiabálni, kollégájával megfogták a kezét, amit azonnal elrántott. A panaszost ezért földre vitték, majd megbilincseltek. A panaszos ezt követően mondta, hogy kimegy.

A hangfelvételtől jól kivehető, hogy a panaszos egyre zaklatottabban, hangosan kiabál, majd a rendőrök tájékoztatják, hogy be kell vinniük a rendőrkapitányságra, és megkérik, hogy menjen ki velük a bankból. A panaszos azonban nem engedelmeskedik, továbbra is a banki alkalmazott nevét követeli. Ismét rászólnak, hogy vigye ki a táskáját, a panaszos azonban egyre csak kiabál. Ezt követően a rendőr közli a panaszossal angolul, hogy meg kell bilincselniük, amivel a panaszos nem ért egyet, hallatszik, amint kiabálja, hogy „ne! Rendben, kimegyek!”. Ekkor a rendőr hangosan rákiabál kétszer, hogy „stop your action”. A panaszos ismételtelen mondja, hogy „rendben, kimegyek”, azonban az egyik rendőr rákiabál, hogy feküdjön azonnal a földre. Hallatszik, hogy a panaszos azt kiabálja, hogy „rendben”.

a) A Testület elsőként a testi kényszer alkalmazását vizsgálta.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat 40. §-a az Rtv. rendelkezéseit az alábbiakkal egészíti ki. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint a megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

A panaszos állítása szerint már megindult kifelé a bankból, mikor rátámadtak és megbilincseltek. A rendőri jelentések viszont azt tartalmazzák, hogy a panaszost éppen azért akarták megfogni, hogy kikísérjék a bankból, tekintettel arra, hogy felszólítás ellenére nem hagyta abba a hangoskodást.

A két verzió közt tehát ellentmondás tapasztalható, azonban a panaszos által megküldött hangfelvétel a rendőri verziót támasztja alá több okból. Egyrészt hallatszik, amint felszólítják a panaszost arra, hogy menjen velük és vigye a táskáját, másrészt a panaszos is csak ezt követően, már bilincselésére való figyelmeztetést követően mondja, hogy „rendben van, kimegyek”.

A fentiekből következik, hogy a panaszossal szembeni testi kényszer alkalmazása jogszerű volt, így az nem sértette a panaszos emberi méltósághoz fűződő jogából levezethető testi integritáshoz való jogát.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy megfelelő jogalap birtokában került-e sor a panaszos bilincselésére.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost az Rtv. 48. § c) pontja alapján bilincseltek meg, melynek értelmében „a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy szökésének megakadályozására”.

A Szolgálati Szabályzat 41. §-a fenti rendelkezéseket az alábbiakkal egészíti ki: „bilincselés alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt, a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, (...) d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg”.

A rendőri előadás szerint a panaszos mindvégig ellenszegült a rendőri intézkedésnek, a fogásból kitepte magát, és még a földön is megpróbált kiszabadulni a rendőri fogásból. A hangfelvételtől megállapítható ugyanakkor, hogy a panaszos azt követően, hogy kilátásba helyezték bilincselését, kétszer is jelezte, hogy hajlandó együttműködni és kimegy a bankból. Még arra is azt mondja, hogy „rendben”, mikor arra utasítják, hogy feküdjön a földre.

A Testület megítélése szerint a panaszos kezdeti ellenszegülését a bilincselésének kilátásba helyezése már megtörte, így az arányosság elvére is figyelemmel vele szemben a rendőrök indokolatlanul alkalmaztak bilincset. Ezen túlmenően a betegségétől nyilvánvalóan gyengébb fizikumú panaszost a két rendőr testi kényszerrel ki tudta volna kísérni a bankból.

A fentiekre tekintettel a Testület megállapította, hogy megbilincselése következtében sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

c) A Testület külön vizsgálta – mint a jogsértés súlyosságát befolyásoló tényezőket – a panaszos bilincselésének tartamát és módját.

i. Az időtartam tekintetében ellentmondóak a rendelkezésre álló adatok, a panaszos szerint ugyanis hat órán át tartották bilincsbén, a jelentés szerint ugyanakkor csak 11 óra 25 perctől 12 óra 20 percig tartott a bilincselés. A Testület az ellentmondást a rendelkezésre álló adatok alapján nem tudta feloldani, ezért – a bilincselés tényéből fakadó jogsértésen túli – többlétsérelmet ebben a vonatkozásban nem állapított meg.

ii. A bilincselés módja vonatkozásában (a panaszost fekvő helyzetben bilincselték meg, a háta mögött) a Testület a következőkre jutott.

A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől, vagy az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik, vagy az érintett személyt a rendőr egyedül állítja elő, kivéve, ha az intézkedésben érintett kezei az erre a célra kialakított övhöz vannak bilincselve.

A Szolgálati Szabályzat 41. § (7) pontja szerint „a rendőr az intézkedés alá vont személyt fekvő helyzetben (...) megbilincselheti, ha azt a személy aktív ellenszegülése, támadása, erőszakos magatartása vagy ezek kialakulásának megelőzése szükségessé teszi”.

Az előbbi pontban kifejtettek alapján a Testület megítélése szerint a panaszos bilincselésének módja is sértette a panaszos emberi méltóságához való jogát.

6) A panaszos előállítására kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

a) A Testület először azt vizsgálta, hogy megfelelő jogalap birtokában állították-e elő a panaszost a rendőrök.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés az előállítás jogalapjaként a Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulatát jelölte meg, mely szerint „a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abba irányuló felszólítás után is folytatja”.

Itt szükséges visszautalni a Testület korábbi gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel, jelen esetben az előállítással megvalósult jogkorlátozásra.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 170. §-a szerint a garázdaság szabálysértési alakzatát valósítja meg az, „aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen”.

A rendőri jelentések szerint egy hangoskodó személyről érkezett bejelentés. A video- és hangfelvételekből is egyértelmű, hogy a kikerülő rendőrök először igyekeznek tisztázni a helyzetet, illetve a panaszossal megértetni a bank tájékoztatását. A panaszost három alkalommal figyelmeztették arra, hogy legyen halkabb és nyugodjon meg, a panaszos azonban ennek ellenére továbbra is felfokozott idegállapotban, zaklatottan beszélt. A rendőrök a tolmácson keresztül további négy alkalommal próbálták közölni, hogy csillapodjon le, ne kiabáljon, mert magatartása az emberekben riadalmat és megbotránkozást kelt, így ha cselekményével nem hagy fel, elő kell állítaniuk. A panaszos ennek ellenére hangosan, szinte kiabálva kezdte követelni, hogy a banki alkalmazott adja meg a nevét. A panaszost ezt követően állították csak elő.

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján nem volt nyilvánvalóan alaptalan a rendőrök azon értékelése, hogy a garázdaság szabálysértés elkövetésének minimális gyanúja a panaszossal szemben fennállt, és az sem vonható kétségbe, hogy a panaszost több alkalommal is – sikertelenül – felszólították a szabálysértés abbahagyására.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállításának megkezdésére megfelelő jogalapot szolgáltatott az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának azon fordulata, mely szerint előállítható, aki a szabálysértést az arra irányuló felszólítás ellenére is továbbfolytatja.

b) Tekintettel ugyanakkor arra, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdésében meghatározott előállítási okok nem kötelező jelleggel írják elő az előállítást, hanem mérlegelési jogot engednek az intézkedő rendőrnek, a Testület az előállítás szükségességét megvizsgálta a – már korábbiakban hivatkozott – Rtv. 15. §-ban meghatározott arányosság követelményére figyelemmel is.

Az arányosság megítélésakor a Testületnek azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető.

Megállapítható, hogy a kikerülő rendőrök a panaszossal szemben nem kívántak további intézkedést foganatosítani azon túlmenően, hogy felszólították, hogy csillapodjon le és hagyja el a bankot. A rendőrök mindössze arról kívántak meggyőződni, hogy a panaszos megérti a tájékoztatást, és higgadtan viselkedik a továbbiakban. A panaszos azonban nem volt hajlandó elhagyni a bank épületét, ráadásul ideges magatartásával zavarta mind a banki alkalmazottakat, mind a bankban tartózkodó többi személyt.

A Testület megítélése szerint a rendőrök jogszerűen, az arányosság követelményének betartásával döntöttek a mellett, hogy a panaszost a szabálysértés megszakítása céljából a bank épületéből eltávolítsák, és az általa elkövetett szabálysértés gyanúja okán őt a szabálysértési eljárás lefolytatása céljából meghallgassák.

A panaszos előállítását a Testület arányosnak tartotta, ezáltal az a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető jogát nem sértette.

c) Tekintve, hogy a panaszos az előállítás időtartamát külön sérelmezte beadványában, a Testület vizsgálta, hogy az okozhatott-e jogsérelmet a panaszosnak.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult

meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Megjegyzendő, hogy az előállítás időtartamának vizsgálata során az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény teljesülését kellett értékelni, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendőrségi iratok a panaszos előállítása 2013. március 22-én 10 óra 15 perctől 18 óra 15 percig, azaz 8 órán át tartott. Ez idő alatt az alábbi intézkedéseket fogatosították. Az első egy órában a rendőrök a bankban próbálták tisztázni a helyzetet, meghallgatták a panaszost, a banki alkalmazottakat, illetve telefonon konzultáltak a tolmáccsal. A panaszost 11 óra 26 perckor állították elő a rendőrkapitányságra. A rendelkezésre álló hangfelvételtől kiderül, hogy az ezt követő egy órában a tolmács megérkezésére várnak. Az nem derül ki a rendőrségi iratokból, hogy pontosan mikor érkezett a helyszínre a tolmács, azonban a panaszos, mint eljárás alá vont személy meghallgatásán már jelen volt a tolmács is. A meghallgatás 15 óra 47 perctől 18 óra 05 percig tartott. Ezt követően kiállították a szükséges dokumentációt a panaszos részére.

A hivatkozott törvényi rendelkezések alapján a Testület megállapítása szerint az előállítás időtartama – figyelembe véve az ezen időtartam alatt végrehajtott cselekményeket – a szükséges mértéket nem haladta meg, és ezáltal nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

7) A panaszos kifogásolta a rendőrök hangnemét, így különösen azt, hogy őt kinevették, rasszista megjegyzésekkel illették és kínai csempészként kezelték.

A rendőr magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az alapvető jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható tőlük a tisztességes, a másik személy méltóságát szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A panaszos szabálysértési meghallgatását fogatosító r. főrm. úgy nyilatkozott, hogy senki nem tett rasszista megjegyzéseket a panaszosra, vagy tett olyan kijelentést, miszerint a panaszos kínai csempész lenne.

A panaszos előállítását fogatosító rendőrök jelentésükben cáfolták, hogy rasszista megjegyzéssel illették volna a panaszost, hozzátevé, hogy erre módjuk se lett volna a nem

megfelelő nyelvtudásuk okán. Állították, hogy a panaszossal mindvégig nyugodt hangnemben, udvariasan beszéltek, és próbálták őt is megnyugtatni.

A panaszos által rendelkezésre bocsátott hangfelvételekből valóban kiderül, hogy a panaszoshoz alapvetően maximális jóindulattal, segítőkész szándékkal fordulnak, próbálják nyugtatgatni, elmagyarázni, hogy senki nem akarja őt bántani. Ugyanakkor az egyik intézkedő rendőr több alkalommal is elveszti a türelmét és sértő hangnemben, ingerülten kiabál a panaszosra („fogja be”).

Ugyan a panaszosi és rendőri állítások közt ellentmondás tapasztalható, melynek feloldására nem áll a Testület rendelkezésére megfelelő bizonyíték, a hangfelvétel alapján megállapítható, hogy az egyik rendőr kétségkívül türelmetlenül, ingerülten szólt néha a panaszosra.

A fentiek okán a Testület megállapítja a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelmét.

8) Beadványában azt is sérelmezte a panaszos, hogy súlyos betegségét figyelmen kívül hagyták, hiába jelezte több alkalommal is, hogy rákos beteg.

A rendelkezésre álló bizonyítékok egyike sem utal arra, hogy a panaszos betegségéből kifolyólag láthatóan sürgős, azonnali orvosi ellátást igényelt volna. A hangfelvételtől kiderül, hogy sokáig nem is értik a panaszos tájékoztatását, miszerint rákos beteg, csak a rendőrkapitányság épületében tudnak utánanézni a szó jelentésének. Az is hallható, hogy megkérdezik a panaszostól, hogy megsérült-e a rendőri intézkedés során, mire a panaszos azt válaszolja, hogy nem, előző nap bántalmazták. A r. főm. jelentésében az is szerepel, hogy többször felajánlották neki az orvosi ellátás lehetőségét, mellyel a panaszos nem kívánt élni. A panaszos maga sem vitatja, hogy rendőrségi meghallgatását követően elvitték orvoshoz.

A Testület megítélése szerint a rendőröket e tekintetben mulasztás nem terheli, a panaszos testi és lelki egészségéhez való jogát nem sértették.

9) A panaszbeadvány szerint a panaszosnak nem megfelelő tájékoztatást adtak, mivel azt mondták neki, hogy 3 napra őrizetbe veszik és azt követően bíróság elé állítják. Ezzel ellentétesen meghallgatását követően őt szabadon bocsátották.

Az Rtv. már idézett 2. §-a, valamint 24. §-a alapján a rendőr köteles a tőle elvárható felvilágosítást megadni. Az intézkedés alá vontnak nyilvánvalóan komoly érdeke fűződik ahhoz, hogy a tájékoztatás – jelen esetben fogvatartásának várható időtartamáról – helytálló legyen.

A r. főm. jelentésében úgy nyilatkozott, miszerint a panaszost arról tájékoztatták, hogy az általa elkövetett cselekmény szabálysértési bíróság hatáskörébe tartozik, és elzárással vagy 300 ezer forintig terjedő bírsággal sújtható. Ezen túlmenően, amennyiben szabálysértési őrizetbe vételére kerülne sor, annak maximális időtartama 72 óra lenne.

A panaszossal szemben garázdaság, valamint rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt tettek feljelentést. A Szabs. tv. 169. §-a szerint szabálysértést valósít meg az, aki „rendzavarás vagy garázdaság esetén a hatóság vagy az eljáró hivatalos személy intézkedésével szemben engedetlenséget tanúsít”. Megállapítható, hogy mindkét szabálysértés a szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértések közé tartozik.

A Szabs. tv. 73. §-a értelmében „a rendőrség szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés esetén a tetten ért eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti. (...) A szabálysértési őrizet a bíróság érdemi végzésének meghozataláig, de – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – legfeljebb hetvenkét óráig tart.”

A Testület a fentiek alapján megállapítja, hogy a r. ftörm. által adott tájékoztatás helytálló volt. Az nem egyértelmű, hogy a panaszos miért értette úgy, hogy szabálysértési őrizetének elrendeléséről már döntés született, de az adódhatott akár a tolmácsolás pontatlanságából, akár félreértésből is.

A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszosnak adott tájékoztatás helytálló volt, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

10) A panaszos végezetül sérelmezte, hogy részére nem adtak semmiféle hivatalos dokumentumot.

Az Ny. városi Rendőrkapitányság osztályvezetője ezzel szemben azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszosnak átadták a letéti jegyzőkönyv egy másolati példányát, valamint előállításáról készített igazolást.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése az előállítás kapcsán előírja, hogy annak időtartamáról igazolást kell kiállítani az előállított részére. Egyéb iratok kiadását a panaszos az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény alapján jogosult kérni.

Az egymásnak ellentmondó nyilatkozatok közti ellentmondást a Testület a rendelkezésre álló információk birtokában nem tudta feloldani, így nem tudott állást foglalni a tekintetben, hogy sérült-e a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

V.

A Testület megállapította, hogy a helyszínre kiérkező rendőrök intézkedési, valamint segítségnyújtási kötelezettségüknek eleget tettek azáltal, hogy a panaszost, valamint a banki alkalmazottakat meghallgatták, a panaszosnak pedig megadták a szükséges tájékoztatást. A panaszos igazoltatása nem sértette személyes adatok védelméhez fűződő jogát. A Testület megítélése szerint nem sértette a panaszos testi és lelki egészséghez való jogát az, hogy a rendőrök szabadtéren hallgatták meg.

A panaszossal szemben jogszerűen alkalmaztak testi kényszert, így az nem sértette a panaszos emberi méltósághoz fűződő jogából levezethető testi integritáshoz való jogát. Ugyanakkor a Testület megítélése szerint a bilincshasználat indokolatlan volt, így az sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

A panaszos előállítását a Testület jogszerűnek, valamint arányosnak tartotta, így a panaszos személyes szabadsághoz való jogának sérelmét nem állapította meg. Az egyik intézkedő rendőr által alkalmazott ingerült hangnem következtében azonban sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

A panaszos egyéb kifogásai – tájékoztatás, iratok kiadása, betegségével kapcsolatos panasz – tárgyában a Testület nem állapított meg jogsérelmet, illetve az egymásnak ellentmondó nyilatkozatok fényében nem tudott állást foglalni.

A Testület megítélése szerint a panaszost ért sérelmek összességében elérték a súlyosság azon fokát, amely indokoltá teszi a panasz és az állásfoglalás megküldését az Országos Rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. február 25.

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Lukács Tamás
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület